

af Pensionsbyrden. Men derhos vil visnok den omtalte Forøgelse af Pensionsbyrden ikke kunne veie op mod den Nedgang, som disse nye Lønningslovbestemmelser i Dvrigt ville medføre; jeg skal navnlig fremhæve, at ogsaa i Militæretaten gjælder det jo særlig, at nu vil Stillingen som pensionsberettiget Embedsmand først opnaas i en senere Alder, end det var Tilfældet efter tidligere Bestemmelser; tidligere opnaaede en Officer at blive pensionsberettiget Embedsmand ved at blive Sekondlieutenant gennemsnitlig i 20 Aars Alderen; men nu er det klart, at, da man først opnaar at blive pensionsberettiget Embedsmand ved at blive Premierlieutenant, saa fordrer dette en meget høiere Gjennemsnitsalder. Det er den ene Betragtning, som har gjort sig gjældende for os. Den anden er den, at vi nu en Gang ikke kunne opfatte Forholdet anderledes, end at de Lønningslove, som Thinget i de to sidste Aar har vedtaget, ere givne under Hensyn til de nu bestaaende Pensionsregler. Det er bekjendt, at Nogle vel ikke dele denne Opfattelse af os, men for os stillede det sig saaledes, at det den Gang forelaa for Thinget, om man enten vilde vedtage det Princip, man kaldte Selvpensioneringsprincippet, mod at forhøie Lønningssatserne, eller at vedblive med de nugjældende Pensionsregler og bestemme Lønningerne derefter. Som Følge deraf have vi ment, at det ikke kunde være rigtigt paa dette Stadium uden paatværgende Nødvendighed at foretage væsentlige Forandringer i Pensionsloven, og at de Forandringer, som her foreslaas, ere væsentlige, det tror jeg er klart nok, selv om man blot tager enkelte af disse Bestemmelser for sig; jeg skal saaledes nævne Forslaget i § 5 om Forandring af Pensionsstaaen, Forslaget i § 6 om Fradrag af en Trediedel, hvor Gagen overstiger 1,200 Rd., endvidere Forslaget om, at ingen Pension maa overstige 2,000 Rd., for ikke at tale om det Forslag, der gaar ud paa at berøve Enterne Pensionsret og kun give dem Afgang til Understøttelse, under Forudsætning af at der er Trang tilstede dertil. Disse forskjellige Forslag ville, som jeg mulig vil komme til at oplyse ved enkelte Exempler, medføre overordentlig væsentlige Nedsettelse i Pensionens Størrelse

navnlig for nogle Embedsmænd; men det er en Mangel ved Forslagene, at de navnlig ville ramme Enkelte; der vil ikke ske nogen ligelig Nedsettelse i Pensionernes Størrelse, men det vil ramme nogle Enkelte særdeles haardt. Jeg skal her som sagt ikke gaa ind paa at gennemgaa de enkelte Forslag, men jeg skal kun tillade mig nogle faa Uttringer om de enkelte nye Ting, som ere fremkomne, dels her i Lovforslaget, dels i Flertallets Forslag. Det væsentligste Nye er jo de indgribende Forandringer i Trinfølgen, som navnlig gaa ud fra et fra det nugjældende forskjelligt Princip, for saa vidt som det lader ogsaa paa de lavere Trin en Stigning ske meget langsomt i Modsatning til den nu gjældende Pensionslov, der paa de nederste Trin lader Stigningen ske hurtigt og derefter fortsætte sig langsommere. Mine Indvendinger ville fremgaa dels af, hvad jeg har udtalt i Dag, og dels af, hvad jeg udsærlig har udvillet ved første Behandling, hvorfor jeg ikke skal gjentage det her. Derimod skal jeg tillade mig at udtale mig om de helt nye Forslag, som findes under Nr. 3 og 6 af Flertallet, og som gaa ud paa at indføre Noget, man ikke tidligere har set fremstillet i noget Forslag fra nogen Side, nemlig at gjøre en saadan Forskjel mellem de forskjellige Afstedigelsesgrunde, at der sættes en Pension for de almindelige Tilfælde og i enkelte Tilfælde en væsentlig lavere. Det Forslag, som findes under Nr. 6, vil jo navnlig komme til at angaa de Embedsmænd, som affædiges enten paa Grund af, at Embedet indrages, eller paa Grund af, at Regjeringen mener, at den paa gjældende Embedsmand ikke er skiftet til at udfylde den Plads, han er paa, og derfor affædiger ham, medens han dog anses for skiftet til at udfylde en anden Plads i Statens Tjeneste. Den ærede Ordsfører syntes rigtignok at gaa ud fra den Forudsætning, at Bestemmelsen i Forslaget under Nr. 6 ogsaa var anvendelig paa de Embedsmænd, nemlig militære Embedsmænd, der affædiges paa Grund af Hærlovens Bestemmelse om Aldersgrænsen; men det tror jeg heror paa en Feiltagelse. Det kan gjerne være, at det er ment saaledes, men det er i alt Fald ikke faldet mig ind, at det kunde være ment; thi, saaledes som Forslaget er opstillet, maa